

Dosar nr. 3ra-443/23 (2-222090355-01-3ra-18042023)

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, judecător – I. Barbacaru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – Gh. Mîra, I. Dutca, D. Băbălău

Î N C H E I E R E

05 iulie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Ion Malanciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului depus de Nicanor Cotorobai, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicanor Cotorobai împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Serviciul de Protecție și Pază de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 21 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Nicanor Cotorobai și menținută hotărârea din 08 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 27 iunie 2022, Nicanor Cotorobai, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu a depus cerere de chemare împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Serviciul de Protecție și Pază de Stat, solicitând anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Chișinău, Centru nr. 91/2022/29306 din 05 aprilie 2022 și a refuzului tacit al Casei Naționale de Asigurări Sociale și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite actul administrativ individual privind recalcularea pensiei lui, reieșind din vechimea în muncă de 31 ani, 04 luni, 06 zile, din suma soldei, calculată din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 01 aprilie 2021.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, la 28 martie 2022, reclamantul s-a adresat cu cerere Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Chișinău, sect. Centru, prin care a solicitat recalcularea pensiei prin includerea perioadei de la 06 mai 2015 până la 01 aprilie 2021 în vechimea de muncă din care s-a stabilit pensia la 30 aprilie 2015.

Prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Chișinău, sect. Centru, nr.91/2022/29306 din 05 aprilie 2022, a fost respinsă cererea de recalculare a pensiei pe motivul că dreptul la pensie apare o singură dată după eliberarea din serviciu.

Nefiind de acord cu decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Chișinău, sect. Centru, nr.91/2022/29306 din 05 aprilie 2022, la 10 mai 2022, reclamantul s-a

adresat cu cerere prealabilă Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat reexaminarea cererii cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă cererea de recalculare a pensiei. Casa Națională de Asigurări Sociale nu i-a oferit niciun răspuns, iar în temeiul art. 64 alin. (2) din Codul administrativ, consideră că a fost refuzat în satisfacerea cererii prelabile.

Suplimentar, reclamantul a indicat că, începând cu 30 aprilie 2015, este pensionar în conformitate cu Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993.

La 06 mai 2015, s-a reangajat în structurile de forță, unde a activat până la data de 01 aprilie 2021. În acest context, a fost emisă Adeverința Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova din 01 aprilie 2021, prin care s-a stabilit că la data eliberării, vechimea sa în muncă, ce-i dă dreptul la pensie, constituie 31 ani, 04 luni, 06 zile.

Astfel, reieșind din prevederile art. 2 al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care au dreptul la pensie li se stabilește pensie după eliberare din serviciu.

Conform art. 51 alin. (1) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, în cazul apariției unor circumstanțe care implică modificarea mărimilor pensiilor stabilite pentru militarii în termen și familiile acestora, recalcularea pensiilor se efectuează în termenele stabilite de Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Potrivit art. 61 alin. (1) din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

Reieșind din prevederile alin. (1) al art. 61 din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993, rezultă expres posibilitatea recalculării pensiei în cazul în care apar circumstanțe noi, care duc la majorarea acesteia, fără a face precizare despre proveniența actelor suplimentare și data apariției lor, stabilind doar că recalculul se va face pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

Reclamantul a susținut că, prevederile art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, stabilesc clar că recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

Mai mult, reclamantul a atras atenția asupra faptului că, pârâțul a început a stabili, calcula și achita pensia angajaților structurilor de forță începând cu 01 ianuarie 2017, iar din data intrării în vigoare a Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993

și până la 01 ianuarie 2017, circumstanțe precum reangajarea în structurile de forță constituiau temei de recalculare a pensiei.

Astfel, având în vedere că în tot acest timp legea a fost interpretată în sensul direct al ei, în vederea recalculării pensiilor după reangajarea în serviciu, după atâția ani, este inadmisibil faptul interpretării diferite al legii în mod abuziv defavorabil salariatului/pensionarului, numai pentru faptul că s-a schimbat instituția abilitată în vederea achitării pensiilor.

Prin urmare, interpretarea prevederilor art. 61 Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, sub aspectul că nu poate fi temei de recalculare a pensiei acele circumstanțe care nu sunt indicate expres în normă, în contextul în care norma nu prevede exhaustiv nici o circumstanță, reduce norma la absurd. Astfel, dispozițiile art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, cert și expres prevăd 3 situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: 1) existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; 2) prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi; 3) recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar.

Reclamantul a relatat faptul că, la prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, legislatorul nu a indicat faptul că aceste acte trebuie să fi existat până data stabilirii pensiei și nici nu rezultă din lege acest fapt. Prin urmare, alegația precum că recalcularea pensiei se face doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei, dar au fost prezentate ulterior, este o concluzie eronată la care s-a ajuns prin excluderea ipotezelor concrete din aria de ipoteze pe care le acoperă norma juridică respectivă, denaturând în mod vădit norma.

De asemenea, la prevederile alin. (1) al art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, legislatorul a prevăzut expres posibilitatea recalculării pensiei în cazul în care apar circumstanțe noi, care duc la majorarea acesteia, fără a face precizare despre proveniența actelor suplimentare și data apariției lor, stabilind doar că recalculul se va face pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi. Și cel mai important moment pentru a înțelege faptul că, perioada de serviciu acumulată după data stabilirii la pensie, constituie temei de recalculare a pensiei, sunt relevante prevederile art. 2 alin. (2), coroborate cu art. 61 alin. (2) ale Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, din care rezultă cu certitudine că în cazul în care persoana a mai activat în serviciu după stabilirea pensiei i se recalculează pensia după trecerea lor în rezervă sau în retragere (demisie/concediere).

Astfel, Casa Națională de Asigurări Sociale nu a indicat care a fost necesitatea schimbării practicii de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare raportate la perioada de stabilire a pensiei de către structurile de forță. Or, din obiectul acțiunii rezultă că, reclamantul urmărește obținerea unei pensii mai bune, drept garantat de art. 47 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova. Chiar dacă dreptul la pensie, nu este un drept de sine stătător, consacrat și apărât ca atare de Constituția Republicii

Moldova și CEDO, grație caracterului patrimonial al prestațiilor sociale, a fost asimilat de către Curte, în anumite condiții, unui drept de proprietate (proces denumit „socializare a noțiunii de bunuri”), iar în consecință, protecția dreptului la pensie oferită de art. 47 din Constituție, este „condimentată” cu protecția oferită de art. 46 din Constituție și art. 1 al Protocolului 1 al CEDO.

Mai mult, se poate considera un „grad dublu” de protecție a dreptului la pensie, atât din perspectiva dreptului fundamental consacrat în art. 47 din Constituția Republicii Moldova, art. 22 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 12 din Carta Socială Europeană Revizuită, art. 9 din Pactul Internațional privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale, cât și din perspectiva dreptului de proprietate garantat prin dispozițiile art. 46 din Constituție și art. 1 Protocolul 1 al CEDO.

În acest sens, reclamantul a menționat că pârâta nejustificat nu a luat în considerare perioada 06 mai 2015 – 01 aprilie 2021 drept circumstanță generatoare pentru recalcularea pensiei, contrar prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, or, coroborat cu prevederilor pct. 4 lit. a) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare, media lunară pentru stabilirea pensiei se face din ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea de contencios administrativ înaintată de avocatul Musteață Eugeniu, în interesele lui Nicanor Cotorobai împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Serviciul de Protecție și Pază de Stat, cu privire la anularea deciziei CTAS Centru nr.91/2022/29306 din 05 aprilie 2022, precum și a deciziei CNAS exprimată prin răspunsul nr. 973/22 din 18 mai 2022, adoptată în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d.33, 39-48).

La 14 noiembrie 2022, în termenul prevăzut de art. 232 din Codul administrativ, Nicanor Cotorobai, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu a depus apel, iar la 23 ianuarie 2023 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 08 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii sale de chemare în judecată (f.d.38, 54-58).

Prin decizia din 21 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Nicanor Cotorobai împotriva hotărârii din 08 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.81-91).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că legislatorul a stipulat concret momentul apariției dreptului pentru primirea pensiei militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Având în vedere că, din data de 29 aprilie 2015, Nicanor Cotorobai beneficiază de dreptul la pensie militară pentru vechime în muncă, în temeiul art. 2 alin. (1) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate concluziile reclamantului privind necesitatea admiterii acțiunii înaintate. Or, deși ultimul, începând cu data de 06 mai 2015 s-a reangajat în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat, iar la 01 aprilie 2015, s-a eliberat de la serviciu, aceste circumstanțe nu pot constitui temei pentru stabilirea/recalcularea unei noi pensii

pentru vechime în muncă, prin includerea la stabilirea acesteia a vechimii de muncă obținute după data realizării dreptului la pensie pentru vechime în muncă – 29 aprilie 2015. Dreptul la pensie pentru vechimea în muncă apare o dată, și anume, după eliberarea din serviciu cu dreptul de recalculare în condițiile legii.

Instanța de apel a constatat lipsa la materialele cauzei a probelor în confirmarea faptului că, la 29 aprilie 2015, lui Nicanor Cotorobai i-ar fi fost stabilită pensia la prelungirea peste limita de vârstă a termenului de aflare în serviciu, în condițiile articolului 2 alin. (2) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993. Deci, situația reclamantului nu cade sub incidența art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, deoarece legea nominalizată nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie pentru vechime în muncă după restabilirea la serviciu în serviciul militar. Or, din prevederile legale stipulate în legea aplicabilă speței, nu rezultă că militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, au dreptul la stabilirea repetată a mărimii pensiei în cazul în care au fost reangajați și au mai obținut o oarecare vechime în muncă, în caz contrar, ar apărea o consecință logică că subiecții menționați ar avea, teoretic, dreptul la nenumărate stabiliri sau repetate majorări ale pensiei.

În consecință, instanța de apel a precizat că, Nicanor Cotorobai putea pretinde la stabilirea unei noi mărimi a pensiei, doar în cazul în care dispunea de dreptul la diferite pensii, însă, în speța dedusă judecătii, astfel de circumstanțe nu s-au constatat, apelantul/reclamant pretinzând la aceeași categorie de pensie, de care beneficiază din 29 aprilie 2015.

Astfel, Nicanor Cotorobai nu se încadrează în categoria persoanelor ce ar putea să beneficieze de recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu conform Legii nr.1544 din 23 iunie 1993, având în vedere faptul că acestuia anterior i-a fost stabilită pensie pentru vechimea în muncă și este deja beneficiar de pensie pentru vechime în muncă stabilită, conform legii enunțate.

Distinct, instanța de apel a reținut că, apelantul Nicanor Cotorobai poate beneficia ulterior, conform Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, în coroborare cu Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensie, la momentul depunerii cererii, de stabilirea pensiei pentru limita de vârstă în condiții generale, unde în stagiul de cotizare vor fi incluse toate perioadele contributive.

La 23 martie 2023, Nicanor Cotorobai, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, a depus recurs, iar la 01 aprilie 2023 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 21 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii sale.

În susținerea cererii de recurs, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept invocate anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar menționând dezacordul cu decizia din 21 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, care în opinia sa urmează a fi casată, deoarece la emiterea acesteia, instanța ierarhic inferioară a făcut trimitere la o lege care nu este aplicabilă speței și a interpretat eronat prevederile art.61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

La 25 aprilie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat copia cererii de recurs participanților la proces.

La 03 mai 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea acesteia și menținerea deciziei contestate.

La 05 mai 2023, Serviciul de Protecție și Pază de Stat a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei contestate și pronunțarea unei noi decizii de admitere a pretențiilor recurentului.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia ”Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

Conform art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În corespundere cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Instanța de recurs constată că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 martie 2023, dispozitivul fiind notificat participanților la proces prin poșta electronică la 23 martie 2023 (f.d. 93), iar decizia motivată le-a fost comunicată la 31 martie 2023 (f.d. 94).

Astfel, depunerea recursului la 23 martie 2023 (f.d. 95-97), precum și prezentarea motivării recursului la 01 aprilie 2023 (f.d. 98-103), sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursului înaintat de Nicanor Cotorobai, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, completul de judecată îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la

literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul înaintat de Nicanor Cotorobai, reprezentat de avocatul

Musteață Eugeniu.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Nicanor Cotorobai, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Ion Malanciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă